

de EF-samarbejde gøre det nødvendigt for industriministeriet at antage yderligere en akademisk uddannet medarbejder. Forslagene vil endvidere nødvendiggøre en udvidelse af personalet i tilsynet med banker og sparekasser med en akademisk medarbejder og en kontomedarbejder. Viser det sig nødvendigt at gennemføre mere vidtgående bestemmelser i henhold til § 5 i forslaget til lov om visse kreditinstitutter, vil dette kræve en yderligere forøgelse af personalet i tilsynet med banker og sparekasser. De hermed forbundne merudgifter for tilsynet med banker og sparekasser dækkes ved bidrag fra de af tilsynet omfattede pengeinstitutter. Forslagene har ikke finansielle konsekvenser for kommunerne.

Til forslaget enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Til nr. 1.

I henhold til bankharmoniseringsdirektivets art. 4, stk. 1, kan medlemsstaterne gøre oprettelse af filialer af kreditinstitutter med hjemsted i en anden medlemsstat betinget af en tilladelse i henhold til den lovgivning og procedure, som gælder for kreditinstitutter, der har hjemsted på deres eget område. Dog åbner direktivet mulighed for, at filialer af kreditinstitutter hjemmehørende i EF, kan drive bank- og sparekassevirksomhed i en anden medlemsstat uden at være et aktieselskab eller en selvejende institution, jfr. art. 4, stk. 2. Endvidere er der en undtagelsesmulighed for så vidt angår lovens krav om navn for de nævnte filialer, jfr. art. 5. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for EF må medlemsstaterne ikke anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i EF er undergivet, jfr. art. 9, stk. 1.

Det anses for mest hensigtsmæssigt at indsætte direktivets bestemmelser om udenlandske filialer i bekendtgørelse nr. 571 af 29. november 1974 om filialer af udenlandske banker og sparekasser, og bank- og sparekasseloven må således indeholde den nødvendige hjemmel hertil.

Det foreslås derfor i lovens § 5, stk. 1, at indsætte en bestemmelse, der gør det muligt at indføre direktivets regler om filialer i den nævnte bekendtgørelse, og som desuden muliggør fremtidige ændringer af bekendtgørelsen i tilfælde af nye internationale aftaler på dette område uden først at gennemføre ny lovgivning.

Den gældende lovs § 5, stk. 1, om den retlige form for den udenlandske bank eller sparekasse er ikke medtaget, da det fremgår af forslaget § 5, stk.

1, 1. pkt., at lovens bestemmelser som hovedregel også gælder for filialer af udenlandske pengeinstitutter.

I *stk. 2* er fastsat bemyndigelsen for ministeren, dels til udfærdigelse af en filialbekendtgørelse, dels til udfærdigelse af bestemmelser om registrering og tilladelse til filialer af udenlandske banker og sparekasser. I øvrigt svarer bestemmelsen til gældende lovs § 5, stk. 3.

Til nr. 2.

På grund af tilladelsesordningen foreslås overskriften ændret til »Tilladelse m. m.«, da dette er mere dækkende for kapitlet efter § 6's nye formulering, jfr. bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 3.

Bankharmoniseringsdirektivet fastslår i art. 3, stk. 1, at medlemsstaterne skal drage omsorg for, at de kreditinstitutter, som er omfattet af direktivet, meddeles en tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Reglerne om tilladelse foreslås indsat i kapitel 3 som en udbygning af den gældende lovs krav om stadfæstelse af vedtægterne og hovedreglen findes i forslaget til § 6, *stk. 1*. Tilladelsen skal gives af tilsynet med banker og sparekasser, når betingelserne herfor er opfyldt, det vil sige, at banken eller sparekassen opfylder lovens krav til kapitalen, jfr. art. 3, stk. 2, samt gældende lovs §§ 3 og 4, og til ledelsen, jfr. forslaget § 6, stk. 3, og art. 3, stk. 2, sidste led. Afslag kan således ikke gives, fordi der ikke skønnes at være behov for et nyt pengeinstitut.

Ansøgningen om tilladelse skal i henhold til direktivets art. 3, stk. 4, være ledsaget af en driftsplan, d.v.s. en nærmere angivelse af de påtænkte forretninger, f. eks. hvilke finansieringsformer, man vil specialisere sig i, og ligeledes en beskrivelse af instituttets organisation. Om tilladelsesordningen i øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger.

I *stk. 2* fastslås, at stadfæstelse af vedtægter og registrering i aktieselskabsregisteret henholdsvis det stedlige handelsregister er en betingelse, der yderligere skal opfyldes, for at tilladelse kan gives, jfr. art. 3, stk. 2, første led. Stadfæstelse og registrering indebærer, at direktivets krav om en særskilt og tilstrækkelig egenkapital samt om mindst to personer i bankens eller sparekassens ledelse, er opfyldt, jfr. aktieselskabslovens § 4, nr. 4 og 6, og bank- og sparekasselovens § 3 og § 4, stk. 1, § 7, nr. 3 og 5, § 9, stk. 1, og § 13, stk. 1.